
ZPRAVODAJ SMIŘIC, HOLOHLAV A RODOVA

ROČNÍK : 1988

VYŠLO : 12.10.

ČÍSLO : 4

Protože i Holohlavy patří ke Smiřicím, věnujeme jim na stránkách našeho Zpravodaje pozornost. O dění v Holohlavech si přečtete na straně 6 rozhovor s předsedou občanského výboru číslo 4. Dnešní pohled na Holohlavy dává odpověď na soutěžní otázku – šternberská hvězda je na čelní stěně holohlavského kostela. Asi jen ze skromnosti nám to nikdo z Holohlav nenapsal – snad tedy příště?

1918 —
1948
— 1968

Osmičkou v letopočtu jsou spojeny v naší historii mnohé významné události. Jen tři jsou však spojeny celou skupinou osmiček. Je to rok 1918, kdy naše národy osvobozeně vydechly po třistaleté nadvládě habsburské monarchie, kdy lid této země s nadějí vzhlížel k rodícímu se československému státu, který sliboval širokou demokracii a humánnost pro všechny.

28. října 1918 byla vyhlášena první společná republika Čechů a Slováků. Přestože nesplnila všechny naděje pracujícího lidu, dala nám pocit lidské důstojnosti a slovanské sounáležitosti. Řada občanských práv a široký rozkvět národní kultury umožnily i dělnické třídě svobodněji a s novou energií rozvinout boj za uvědomování lidových mas a politicko-organizační práci, jejímž cílem bylo konečné osvobození pracujícího člověka.

O historickém významu 28. října 1918 svědčí i to, že právě na počest tohoto státního svátku byla v roce 1945 vyhlášena první etapa znárodnění. Opět to byla dělnická třída vedená Komunistickou stranou Československa, která 28. října 1945 stála pevně za realizací úkolu Košického vládního programu – programu národní a demokratické revoluce. Tehdy byl sice znárodněn jen klíčový průmysl a banky, ale přesto to znamenalo osvobození více než 60 % zaměstnanců průmyslu a téměř dvou třetin průmyslového potenciálu.

Pro ostatní pracující byl tento akt příslibem, že poválečný vývoj v Československu povede ke skutečnému odstranění útisku a vykořisťování. Tyto naděje zcela splnila až první vláda dělníků a rolníků, která se ujala řízení státu po vítězství socialistické revoluce v únoru 1948.

Přes úspěchy v budování socialismu se ani v Ústavě 9. května (z roku 1948), ani v Ústavě z roku 1960 nepodařilo plně dořešit státoprávní uspořádání vztahů mezi českým a slovenským národem. Teprve přijetí zákona o československé federaci a zákona o postavení národností v ČSSR bylo oním významným politickým aktem v historii našeho státu, který vytvořil zcela rovnoprávné základy pro pevný třídní a internacionální základ bratrského soužití národů a národností v Československu. Dověřil úsilí strany a lidu a naplnil vše, o čem snili naši dědové a pradědové za habsburské monarchie. Proto se tak stalo opět 28. října 1968 na počest 50. výročí vzniku samostatné republiky.

28. říjen zůstane navždy vepsán do historie našeho státu a bude vždy znamenat krok na cestě k pokroku, demokratizaci, svobodě, humánnosti československé společnosti.

PhDr. Stanislava Volocká

CO BYLO NAPSÁNO O 28. ŘÍJNU V ROCE 1918:

Zápas za českou samostatnost vedly především české dějiny; kdyby jich nebylo, byli bychom davem nemajícím vyššího povědomí sebe, lidem bez cíle a ideálů. Odvahu, pýchu i naději čerpali jsme z minulosti. Vytěžit tyto mocné zbraně z hlubin jejich v množství co největším a ozbrojit se jimi v přítomnosti bylo od víc než dvou set let touhou vlastenců. Dnes stojíme u cíle, u nejvyššího cíle tužeb svých, o němž sníti zdálo se marností. My, čeští historikové, vítáme svobodu národa, pozdravujeme samostatný československý stát výkřikem nejjásavějším.

Český časopis historický
prosinec 1918

CO BYLO NAPSÁNO O 28. ŘÍJNU V LETOŠNÍM JUBILEJNÍM ROCE:

Úcta, kterou projevujeme 28. říjnu, je výrazem našeho přesvědčení o rozhodujícím významu pokrokových, demokratických, humanistických a sociálních hodnot historických změn, které s tímto datem v našich dějinách spojujeme. Dne 28. října 1918 se na politické mapě Evropy po třech stech letech na troskách rakousko-uherské monarchie objevil nový stát. Toto datum znamenalo pro Čechy a Slováky vstup do nové etapy jejich národního života.

Předsednictvo Národního shromáždění proto svým zákonným opatřením z 21. září doplňuje zákon č. 93 z roku 1951 o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech tak, aby se 28. říjen stal státním svátkem a dnem pracovního klidu. Předsednictvo FS ČSSR, vláda ČSSR a předsednictvo Národní fronty ČSSR na svých jednáních zdůraznily, že toto rozhodnutí vychází z významu nadcházejícího 70. výročí zřízení samostatného československého státu. Historické vědomí o nezastupitelné síle národních tradic v celé její šíři objektivně vede k uznání a posílení všeho, co je v minulosti našich národů významné a promlouvá k dnešku.

RUDÉ PŘÁVO
září 1988

Na vedlejším snímku vidíme, jak smiřičtí železničáři oslavovali 28. říjen v roce 1928 při desíletém výročí republiky. Zároveň je zde vidět podobu nádraží z té doby. Snímek byl zapůjčen z obrazové kroniky zdejší železniční stanice ČSD.

ZPRÁVY MĚSTSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU

ZPRÁVY Z RADY MĚSTNV

8. a 9. schůze:

Rada se zabývala činností zařízení, která spravuje národní výbor – školní jídelnou a kinem.

Ve školní jídelně se v I. pololetí tohoto roku stravovalo v průměru 650 až 680 strávníků. Obědy se připravují podle závazných norem jak technologických tak i finančních. Vybavení kuchyně se částečně zlepšilo zapojením smažící pánve. Nevyhovující podmínky však ve školní jídelně trvají i nadále. Vzhledem k tomu, že výstavba nové školní jídelny potrvá několik let, bude nutno přistoupit k nejnnutnějším opravám.

V místním kinu se za prvních 5 měsíců roku konalo 141 představení, která shlédlo celkem 7380 návštěvníků. Na vstupném bylo vybráno 38 tisíc Kčs, t.j. 47 % ročního plánu. K únorovým a květnovým výročím byla uspořádána školní filmová představení spojená se školními oslavami. V kině se konají i různé akce systému Mládež a kultura – výchovné koncerty, přednášky, kulturní vystoupení. K Mezinárodnímu dni žen se uskutečnily v kině dva pořady: Dostaveníčko se Zitou Kabátovou a Kabaret ve varieté. Od poloviny března jsou zde každé úterý promítány filmy pro polské pracovníky. Filmy pro tato představení jsou získávána z polského kulturního střediska v Praze.

10. schůze:

Ve schůzi byla hodnocena činnost Bytového podniku ve Smiřicích za I. pololetí 1988. Bytový podnik má ve své správě 55 domů s 254 byty. Problémy má hlavně se zajišťováním údržby. Velké problémy jsou hlavně s opravou střech. V minulém období dodavatelská firma slíbené opravy střech neprovedla, protože neměla potřebný krycí materiál. V současné době jsou opravy realizovány a 1 dům na sídlišti gen. Govorova má střechu hotovou. V příštím roce dojde v Bytovém podniku ke kádrovým změnám, protože jeho ředitel s. Zemek odchází do důchodu.

Drobná provozovna služeb, která pracuje od listopadu 1987, rozvíjí postupně svou činnost. V současné době má 18 pracovníků – 8 pracovníků je stálých a 10 pracovníků pracuje na kratší pracovní úvazek. Naše provozovna zajišťuje práce malířské, zednické, klempířské, poskytuje zahradnické výpěstky. Občané si zde mohou objednat nákladní dopravu. Potíže má tato provozovna s nedostatkem skladovacích prostorů, které potřebuje pro zajišťování drobné údržby. MěstNV pomůže tím, že uvolní část svého skladu v Holohlavech.

Na pořadu jednání byly i bytové otázky. Rada schválila návrh na podání žaloby o vyklizení bytu proti občance M. Kmoníčkové, bytem Smiřice, gen. Govorova 553.

11. schůze

Na pořadu této schůze byly úkoly na úseku civilní obrany a vojenské správy. Rada se zabývala i Jednotným systémem branné výchovy obyvatelstva.

12. schůze

Na pořadu bylo hodnocení práce Městské lidové knihovny. Naše knihovna metodicky řídí i knihovny v okolních obcích. Pro svou kvalitnější práci by potřebovala větší prostory –

v současné době musí mít 60–70 % svého knižního fondu ve sklepních prostorách. Řešení této situace bude možné až v další pětiletce.

13. schůze

Byla projednána vyhláška o tuhých domovních odpadech. Bylo rozhodnuto o umístění kontejnerů, aby se zabránilo tzv. divokým skládkám. Jejich umístění: v Holohlavech 2 U brodku, v Rodově 1, ve Smiřicích budou: jeden na konci Zahradní ul., 1 u Jílovských (u betonárky), 1 u klubovny rybářů, na starém sídlišti (garáže Svazarmu) a u Tyršova mostu.

Ptali jsme se za vás

Na posledním plenárním zasedání MěstNV byla mimo jiné přednesena zpráva o stavu kriminality ve Smiřicích a okolí. V této zprávě se hovořilo o znepokojujícím počtu ztrát jízdních kol. O této problematice jsme zavedli rozhovor s příslušníky SNB z Obvodního oddělení VB-2 z Hradce Králové nrap. Prellerem a pprap. Pincem:

Z: Jak vypadá v poslední době situace na úseku krádeží kol?

VB: Začaly se množit krádeže jízdních kol přímo z koláren bytovek ve Smiřicích. Ve všech případech bylo majiteli ztracených kol oznámeno, že se vždy jednalo o uzavřený objekt. To znamená, že byl uzamčen hlavní vchod, uzamčena kolárna a i jízdní kolo bylo řádně uzamčeno. K největšímu počtu krádeží došlo na smiřickém sídlišti gen. Govorova.

Z: Jak by se mělo, podle vašeho názoru, předcházet krádežím jízdních kol?

VB: To je otázka, kterou se zabýváme denně při výkonu služby. Poškozenými občany je většinou oznámeno, že kolo stálo před prodejnou nebo restaurací řádně uzamčené. Opak tohoto tvrzení však bývá pravdou. Namátkovou kontrolou, kterou provedli příslušníci VB před obchody a restauracemi v denní i noční době, bylo zjištěno, že tam stála kola vesměs neuzamčená a nezajištěná proti krádeži.

Z: Jak jste na tuto situaci reagovali?

VB: Dne 15. srpna 1988 v době od 22,30 do 23,45 hod. byla provedena příslušníky OOV B-2 kontrola zaměřená na zajištění bytovek ve Smiřicích proti krádežím. Tato kontrola byla zaměřena na způsob zajištění hlavních vchodových dveří, na zajištění koláren a na zajištění jízdních kol, která se nacházela u vchodů a v kolárnách. Bylo zjištěno následující:

- ulice Palackého čp. 25 – přední i zadní vchod neuzamčen, ve sklepech 3 nezajištěná jízdní kola,
- nám. Míru, dům čp. 358 – neuzamčený vchod, sklepy průchozí, 9 nezajištěných kol,
- ul. Komenského čp. 77 – neuzamčený přední vchod, průchozí sklepy, 6 nezajištěných jízdních kol.

V převážné míře se jednalo o novější jízdní kola, která byla postavena buď přímo za vchodovými dveřmi nebo pod schodištěm. Všechna kola zde stála bez náležitého zajištění.

Z: Jak dopadla podobná kontrola na sídlišti gen. Govorova?

VB: Protože zde dochází k největšímu počtu krádeží, provedli jsme kontrolu i zde a zjistili:

- čp. 565 – neuzamčený vchod – 2 nezajištěná kola
- čp. 567 – neuzamčený vchod – 2 nezajištěná kola
- čp. 568 – neuzamčený vchod – 2 nezajištěná kola
- čp. 552 – neuzamčený vchod – 4 nezajištěná kola
- čp. 555 – neuzamčený vchod – 13 nezajištěných kol (!)
- čp. 554 – neuzamčený vchod – 2 nezajištěná kola
- v domě s čp. 558 a čp. 559 nebyly uzamčeny přední i zadní dveře a bylo nalezeno celkem 12 nezajištěných kol.

Z: Lehkomyslnost obyvatel těchto domů je až neuvěřitelná. Hovoříte o neuzamčených kolech, jinak je všechno v pořádku?

VB: Ve všech případech jsme našli neuzamčené vchody a tím i naprosto volný přístup do sklepů a koláren. Po zjištění těchto skutečností se nemůžeme divit, že některý nenechavec navštíví kdykoliv takový dům a velmi snadno odcizí kolo. Vždyť sami majitelé kol svým jednáním přímo nabízejí nenechavcům svá kola. V případě krádeže jízdního kola majitelé oznámí, že hlavní vchod byl řádně uzamčen a jízdní kolo bylo zajištěno proti krádeži. To však není vždy pravda! Jednání občanů je v tomto směru přímo nepochopitelné. Sami se vůbec nesnaží, aby všemi poměrně snadno dostupnými prostředky zabránili odcizování kol. O to se nestarají – hlavně, že pojišťovna vzniklou škodu nahradí! Uvažte však každý sám. Není třeba se nad touto problematikou zamyslet? Není v silách každého, aby zabránil zbytečným krádežím?

Z: Nezajištěné vchody však nechrání dobře ani ostatní majetek obyvatel domů?

VB: Skutečně – nejde „JEN“ o odcizování jízdních kol. Ve sklepech jsou uloženy i jiné věci. Proto je nutno hlavně v noční době uzamykat přední i zadní vchody do bytovek. Vždyť v době dovolených bývají některé byty prázdné, protože jejich majitelé odcestovali na dovolenou. Potom může velmi snadno dojít i k vloupání do bytů.

Z: Při svých kontrolách jste zaznamenali ještě jiný poznatek?

VB: Při provádění kontrole ve sklepních prostorách jsme několikrát úmyslně přibouchli dveře. Bouchnutí bylo slyšet i v chodbách. Ani v jednom případě však nikdo z nájemníků nevyšel na chodbu, aby se přesvědčil, co se děje. Z toho lze usuzovat, že některým nájemníkům je zcela lhostejné, co se v jejich domech děje. Vždyť v případě jakékoliv krádeže pojišťovna škodu zaplatí. Proč bych se měl JÁ starat?

Uvedená neradostná zjištění jsou přímo varující a tento rozhovor má vést k zamyšlení nad tím, jak by bylo možno zabránit vloupáním do bytů a krádežím jízdních kol. Je jen třeba odložit nevšímavost, lhostejnost a více si všímat svého okolí.

Ptali jsme se za vás

Ve 3. čísle letošního Zpravodaje jsme uvedli, že v soutěži občanských výborů byl nejlepším občanský výbor č. 4 v Holohlavech. Protože v našem časopisu nechceme zapomínat ani na sloučené obce, požádali jsme o rozhovor předsedu občanského výboru v Holohlavech s. Luboše Bergmana:

Jak pracují členové občanského výboru č. 4?

Náš občanský výbor má celkem 11 členů. Jsou mezi nimi zástupci společenských organizací a občanů Holohlav. Scházejí se pravidelně na schůzích pořádaných jedenkrát za měsíc – vždy 1. středu v měsíci. Účast na schůzích je v rozmezí 80–90 %. Většina členů má o práci velký zájem. Zájem nejen o dobrý chod občanského výboru, ale hlavně mají zájem o rozvoj života v naší obci. Ve své činnosti se řídíme plánem práce, kde jsou úkoly dány konkrétně a s osobní zodpovědností. Velmi úzce spolupracujeme s uliční organizací KSČ a s Městským národním výborem. Stanovené úkoly operativně rozšiřujeme, abychom okamžitě reagovali na vzniklé problémy, které je třeba řešit v zájmu spokojenosti spoluobčanů.

Jak se vám daří plnit úkoly letošního roku a co jste již udělali pro zlepšení životního prostředí?

Ve spolupráci s ženami, svazáky i zahrádkáři jsme na jaře uklidili školní park. V měsíci květnu jsme se úklidem i výzdobou obce připravili na prvomájové oslavy. V ulicích Na státní, U trati a v Luční byly osázeny květinové koše a záhony. Včas byly provedeny úpravy zelených ploch osekáním trávy. Podařilo se nám provést rekonstrukci osvětlení v ulici Na státní. V našem parku byla umístěna nová sociální buňka pro potřebu konání tanečních zábav v červenci a srpnu. Občané si však stěžovali na nadměrný hluk v nočních hodinách. Proto budou v dalším roce zábavy povoleny v nově vybudovaném Pohostinství. V prostoru U brodku budou umístěny dva kontejnery pro odpadky – proto bude zrušena skládka U trati. Postupně počítáme s dalšími úpravami pro zlepšení našeho prostředí.

Je vidět, že životnímu prostředí věnujete náležitou pozornost. Jak však plníte své úkoly na vašem největším díle – rekonstrukci Pohostinství?

Je to skutečně velké dílo, vždyť jde o akci v hodnotě za jeden a půl miliónu korun. Při organizaci brigád byly vypracovány dva harmonogramy. V nich je stanoveno jak která společenská organizace má zabezpečit na sobotní brigádu vždy 10 pracovníků. Lze říci, že všechny organizace se svého úkolu zhostily dobře, brigádnické závazky mají splněny. Od poloviny července zajišťují brigádníky poslanci. Některé jejich obvody dosud nesplnily svou povinnost. Ve zbytku letošního roku budou i nadále zabezpečovat brigádníky poslanci. Bude nutné požádat společenské organizace, aby si svůj letošní závazek ještě zvýšily a přišly pomoci dokončit práci na Pohostinství. V závěru je třeba každé ruky. Proto patří dík Městskému národnímu výboru, který na tuto akci vyslal své pracovníky. Jako předseda občanského výboru využívám této možnosti a i na stránkách Zpravodaje apeluji na pochopení našich poslanců i občanů. Udělejme všechno pro to, abychom u nás měli po 2 letech důstojný kulturní a společenský stánek!

Máte ve své práci v Holohlavech i některé problémy?

Ano, máme. Některé akce se nám nepodařilo zabezpečit a občané se k tomu právem kriticky vyjadřují. Nepodařilo se nám zajistit v Holohlavech oslavu Mezinárodního dne dětí. Trvalé jsou připomínky k zabezpečení řádného průjezdu a průchodu U brodku. Připomínky vznášejí občané z ulice Zadní na nevyhovující rozhlas a na špatnou vozovku. Chtěli bychom se podílet na

výhodách používání zemního plynu. Plynofikaci Holohlav údajně brzdí Státní statek Smiřice, protože rozvod plynu u nás závisí na regulační stanici, kterou má postavit. Pěknému vzhledu obce nepřispívají kontejnery na sklo umístěné před samoobsluhou. Ohrožují i bezpečnost občanů. Chybí i materiál na dokončení chodníku v Luční ulici.

Využíváte k řešení těchto úkolů pomoci MěstNV?

MěstNV všechny tyto problémy zná. Při vzájemných jednáních mezi občanským výborem a zástupci MěstNV se hledají cesty k jejich řešení. Dle příslibu předsedy MěstNV s. Koudelky budou některé nedostatky odstraněny v nejbližší době a další v jarních měsících – tedy po dokončení rekonstrukce Pohostinství.

Děkujeme za rozhovor. Je vidět, že nezhálíte. Přejeme vám v občanském výboru i všem holohlavským občanům mnoho zdaru ve vaší práci. Věříme, že se do práce na společném díle zapojí i ti, kteří zatím stáli stranou.

ZAČAL NOVÝ ŠKOLNÍ ROK

Vědeckotechnická revoluce v naší společnosti předpokládá neustálý růst vzdělanosti. Proto otázkám výchovy a výuky věnují stranické a státní orgány nepřetržitou pozornost a kladou na instituce, které se výchovou a výukou zabývají, stále vyšší požadavky. Žijeme v době, kdy strana a celá společnost hledá nové cesty intenzifikace a racionalizace ve všech oborech činnosti. V plném rozsahu se to týká i práce naší základní školy ve Smiřicích.

1. září jsme slavnostně zahájili nový školní rok 1988/89. Z naší školy odešlo 115 žáků bývalých osmých tříd, z nichž 26 odešlo studovat na střední školy a 89 žáků odešlo na odborná učiliště. Do školy naopak přišli 83 žáci do tří prvních tříd. Pozitivním rysem je, že jejich počty ve třídách jsou nižší než v roce minulém. Do školy přišlo nově i 29 žáků ze škol v Hořiněvsi a v Černožicích. Ve škole v tomto roce pracuje celkem 40 pedagogických pracovníků, kteří mají na starosti 773 žáky z 15 obcí.

Škola přijala pro nový školní rok náročný plán práce, jehož splnění bude vyžadovat velké úsilí celého kolektivu pedagogických pracovníků a aktivní spolupráci se všemi institucemi a závody, které se podílejí na výchově mladé generace. Využívám Zpravodaje MěstNV k tomu, abych vás s některými hlavními úkoly a problémy seznámil.

- 1) V oblasti výuky se nám jedná především o další prohloubení komunistické výchovy a zvýšení účinnosti ve všech jejích složkách. Dále o využívání nejnovějších poznatků vědy a techniky, moderních metod a forem práce ve vyučovacím procesu. Chceme dále aktivně vytvářet ve škole pracovní podmínky, které zabezpečí kvalitní přípravu dětí pro další život.
- 2) V oblasti výchovy nám především jde o koordinaci výchovného působení všech složek, které v regionu školy působí. Byl sestaven jednotný plán akcí, který by měl přinést vyšší kvalitu akcí připravovaných pro děti. A to jak v oblasti činnosti nepravidelné, tak i v oblasti pravidelné činnosti pionýrských kolektivů.
- 3) V oblasti spolupráce s rodičovskou veřejností nám jde o užší kontakt s rodiči při výchovném působení, které v některých případech minulého školního roku nebylo jednotné. Jde nám

o soustavné jednotné působení na děti již od prvních tříd. O důsledné řešení zdánlivých maličkostí, které končí v některých případech až jednáním s příslušníky SNB.

Dále potřebujeme nutně pomoc rodičů, řemeslníků a odborníků s dílčími potřebami, opravami a zabezpečováním materiálně-technické základny naší školy. Jde většinou o drobné odborné opravy, které nám velké podniky odmítají provést. MěstNV je ochoten tyto práce zaplatit a materiálně zabezpečit.

Každá pomoc škole, ať má jakoukoliv podobu, je nám vítána. Za všechny bych chtěl uvést ochotu pracovního kolektivu z prodejny mléčných lahůdek. Díky jim mají naše děti každý den zabezpečenu o velké přestávce mléčnou svačinku, kterou si mohou zakoupit přímo ve škole. Mohli bychom jmenovat i další ochotné spoluobčany, kteří kolektivu školy pomáhají zlepšovat pracovní prostředí pro děti. Za všechny děti bych jim chtěl upřímně poděkovat

V naší základní škole je zásadním problémem dojíždění dětí do školy. Škola spolu s MěstV KSČ a MěstNV se usilovně snaží o posílení autobusových spojů pro děti z okolních vesnic. Pro letošní rok se nám prozatím nepodařilo situaci změnit a struktura vyučování probíhá ve stejné podobě jako v minulých letech. Věříme, že se nám i tyto věci podaří v budoucnu změnit a že se tak uvolní větší prostor pro zájmovou činnost dojíždějícím dětem alepší se podmínky pro výchovně-vzdělávací práci školy.

V příštím roce oslavíme 200 let školství ve Smiřicích. Naše škola se má čím pochlubit. Nechceme však žít jenom z úspěchů minulých let, ale aktivně na ně navazovat v budoucnu.

Jeroným Lissník, ředitel základní školy

víte, že ...

- měl být do konce září uvolněn dům č. 126? Je to dům, ve kterém byla od roku 1856 umístěna smiřická škola, radnice i městská šatlava. V současné době zde je umístěna i Pamětní síň. Právě sbírky Pamětní síně měly být již přestěhovány do spojovací chodby mezi zámkem a kaplí. Zmíněný dům č. 126 bude adaptován na byty.
- studentka Pedagogické fakulty Palackého univerzity v Olomouci Hana Jirková vypracovala diplomovou práci věnovanou našemu rodákovi Josefu Zemanovi? Tato práce má 117 textových stran a dokladová část má 52 přílohy (zde jsou fotokopie křestního listu, vysvědčení, fotografie rodného domu, fotografie manželky a jiné). Za svou práci, oceněnou jako velmi dobrou, získala Hana Jirková titul doktora pedagogických věd. Jedna kopie této diplomové práce se stala majetkem zdejší Pamětní síně.
- cukrovar ve Smiřicích byl postaven před více než 120 lety? Letos ale poprvé se neuskuteční řepná kampaň. V důsledku nepříznivých klimatických podmínek na jaře tohoto roku bylo nutno mnoho cukrové řepy zaorat. Řepy bude proto letos málo. Protože náš cukrovar vyrábí pouze surový – nečištěný cukr, bylo rozhodnuto právě takto.

- již v červnu tohoto roku bylo zavedeno pouliční osvětlení na cestě ke Zderazi?
- pěvecký soubor Sluníčko z mateřské školy pod vedením učitelky Aleny Knittelové si vede dobře? Zúčastnil se soutěže o Zlatou snítku, podal dobrý výkon a vyhrál.
- parčík – lesík za Labem nedělá Smiřicím čest? Redakce Zpravodaje neví, kdo již vysekal roští a keře. V každém případě dík. Najdou se dobrovolníci z některé organizace, kteří práci dokončí odvezením klestí i odpadků, které tam někteří nezodpovědní občané naházeli? Velmi rádi uveřejníme jména těch, kteří pomohli k dalšímu zlepšení našeho společného životního prostředí.

Setkání rodáků a přátel Smiřic

19. května tohoto roku se sešli ve Francouzské restauraci Obecního domu v Praze rodáci a přátelé Smiřic. Nebylo to setkání ani náhodné a ani ojedinělé. Z dobře vedené kroniky je patrné, že takováto setkání mají dlouholetou tradici a jejich počátky sahají až před druhou světovou válku. Trvají tedy již déle než 50 let. Na přátelskou schůzku slovy „přijďte pobejt“ je všechny pozvali Jar. Litomiský a O. Vanoušek. Na pěkné tištěné pozvánce, kde byla kresba bývalého smiřického splavu (o kterém se píše na jiném místě Zpravodaje) i pěkný text, který vlastně vysvětluje, proč naši smiřičtí rodáci stále vzpomínají:

„Rodný kraj je kraj dětství, kraj prvních a proto nejsilnějších dojmů a poznatků. Člověk se tam nemusí vracet, protože tam vlastně nepřestal žít, ať se octne kdekoliv. Rodný kraj je jako rodný jazyk; i kdyby někdo mluvil a psal jiným jazykem, nepřestane myslet a snít jazykem svého mládí a dětství. To není vliv, nýbrž něco původnějšího a silnějšího,

t o j e k u s v l a s t n í d u š e a o s o b n o s t i . “

Mezi členy tohoto sdružení jsou mnozí, kteří neztrácejí kontakt se Smiřicemi. Pravidelně nebo občas sem jezdí, protože zde mají své příbuzné nebo známé. Důvodem návštěvy ve Smiřicích může být i to, že se chtějí občas přesvědčit, co se v „jejich“ Smiřicích změnilo. A všichni víme, že se toho změnilo hodně. Jsou mezi nimi však i takoví, že za celou tu dobu neměli nebo nenašli příležitost, aby udržovali s rodným městem styk. Ti by měli přijet a byli by asi hodně překvapeni!

Na setkání rodáků a přátel Smiřic přijíždějí do Prahy zástupci Smiřic. To proto, aby jim mohli říci, co je „doma“ nového. Letošní květnové setkání bylo bohatší než obvykle. Ze Smiřic přijel na setkání plný autobus hostů – hlavně členů rady MěstNV, zástupců Sokola, fotograf a další.

V úvodu setkání byly proneseny vzájemné zdravice a došlo i na vzájemné představení. Za MěstNV to provedl předseda Miloslav Koudelka a za rodáky jejich mluvčí Jaroslav Litomiský. Přítomní zástupci MěstNV slovy, fotografiemi i ukázkami plánů seznámili rodáky s tím, co se už

vybudovalo, co se právě děje v dané době a co se připravuje do budoucna ve Smiřicích. Smiřičáci se měli čím pochlubit a rodáci, zvláště pokud do Smiřic nejezdí, měli co obdivovat.

V oficiální části setkání byla předána čestná uznání města Smiřic a pamětní medaile zaslužilému umělci Ludku Munzarovi (ve Smiřicích se sice nenarodil, ale hrdě se k nim hlásí) a mluvčímu rodáků Jaroslavu Litomiskému.

Všem přítomným byla na tomto setkání předána fotografie smiřického paládía, umístěná s doprovodným textem v pěkných deskách. Fotografie zhotovil smiřický fotograf Václav Prostředník, vazbu desek zhotovil a tisk textu zařídil smiřický knihař Ladislav Joneš. Rodáci předali svým hostům brožurky Pravěk na Jaroměřsku, kde se hovoří i o archeologických nálezech z okolí Smiřic. Protože jsme si ve Zpravodaji postěžovali, že nemáme fotografii z doby, kdy ve Smiřicích jezdily první vlaky, byly nám předány pro Zpravodaj a potom do městské kroniky dvě fotografie. Na jedné je smiřické nádraží z roku 1871 a na druhé je smiřická parní pila z roku 1868. Při nejbližší vhodné příležitosti zveřejníme uvedené fotografie v našem Zpravodaji.

Na snímcích Václava Prostředníka jsou zachyceny okamžiky z předávání čestných uznání a pamětních medailí.

Na setkání byli dva zaslužilí umělci – již uvedený herec Luděk Munzar a Rodovák (po spojení vlastně také Smiřičák) akademický sochař a medailér Milan Knobloch. Oba jsme požádali, aby nám pro náš Zpravodaj napsali malé věnování – vyhověli nám.

*Čtenářům Smiřického zpravodaje
upřímně pozdrav
Praha 19.V.1988. Milan Knobloch*

*Smiřičáři - jdu a jdu edram,
bez toho není NIC !!!*

*1985
Jana J. J. J. J.
1988*

Po oficiální části tohoto setkání následovala vzájemná beseda, ve které nechyběly věty: Tebe jsem neviděl snad 30–40 roků... Pamatuješ, tenkrát...? ale i Kam tebe mám zařadit, nejsi ty... Co pořád děláš? Žije ještě...? Nechybělo ani vzájemné prohlížení fotografií.

Zavírací hodina v restauraci donutila přítomné, aby se rozloučili. Bylo však dojednáno, že v příštím roce se uskuteční podobné setkání oplátkou ve Smiřicích. Vhodnou příležitostí k tomu mohou být oslavy 200 let školství ve Smiřicích.

Věříme, že naši přátelé z Prahy budou mít možnost v co největším počtu přijet. Přijet tak, aby si vše mohli dobře prohlédnout. Budeme se na ně těšit.

SMIŘICKÉ KALENDÁRIUM

25. květen

- Bez jakékoliv oficiální oslavy začala stříkat fontána na náměstí Míru. Postupně byl upraven a osázen zelení celý prostor náměstí. O zalévání v horkém létu se poctivě staral pracovník MěstNV Přemysl Kubálek. Díky jemu vzešla a uchytila se téměř všechna zeleň.
- Ve druhé polovině května byl v ulici Na kršovce proveden rozvod nízkotlaku zemního plynu do soukromých domů. Stále není dost potřebných regulátorů.
- V květnu byly dány výtisky našeho Zpravodaje do prodeje do prodejny Jednoty v Holohlavech. V krátké době bylo vyprodáno všech 30 výtisků. Celý náklad 500 výtisků byl tím opět vyčerpán.

3. červen

- Výsadou města dříve byla možnost pořádat trhy. Dnes není třeba žádat o pořádání trhů. Proto opět bez velké slávy byla obnovena jejich tradice. Hned první odpoledne byla v krátké době vyprodána všechna přivezená zelenina. Na odbyť šly i květiny.

- Během května a června pracovníci dopravního značení umístili na hlavní ulici nové reflexní dopravní značky. Nyní jde hlavně o to, aby je řidiči respektovali. Vážné a tragické dopravní nehody z okolí Smiřic z nedávné doby jsou dostatečně varující. Ještě neuplynulo ani půl roku a některé (jistě ne levné) značky jsou poškozené – před školou je ohnutá dodatková tabulka a u některých značek někdo sundával gumové lemování. Těžko pochopit – proč?

11. červen

- Byl vybudován pěkný betonový chodník od Černých k požární zbrojnici. Záslužné dílo!
- Pracovníci závodu Pektin splnili svůj závazek ke zlepšování životního prostředí. Upravili prostranství před svým závodem. Vysadili zeleň a stromy. Pracovníci závodu vyčistili park, který je v areálu závodu. Bude následovat osázení další zelení podle plánů odborníků.
- Škoda, že úpravy před závodem nebyly předem zkoordinovány. Stromy, které by časem vyrostly, by zastínily pohled na kapli. Navíc právě zde se bude kopat v souvislosti s budováním rozvodu horké páry pro vytápění. Závěr – stromy budou muset pryč. Ještě jedna poznámka: Kdysi bylo v plánu, aby se park závodu stal součástí smiřické „pěší zóny“, která by ze zámeckého parku umožnila procházku kolem Labe cestou ke kapli nebo upraveným parkem závodu Pektin až k lidové škole umění.

21. červen

- Uskutečňuje se důležitá etapa rozvodu zemního plynu ve Smiřicích. Začíná se pokládat potrubí, které bude páteří celého rozvodu. Proto tohoto dne se sešlo v Jiráskově ulici mnoho občanů (bylo jich přes 40) na brigádě, při které vykopali rýhu pro plynové potrubí téměř po celé této ulici. Vykonali velký kus práce!

24. červen

- Zavádění plynu přináší i některé nepříjemné věci. V tento den musela být překopána silnice v Jiráskově ulici u Hájkových. Rozkopány jsou nejen silnice, ale i chodníky. Na několika místech byly přetrženy kabely veřejného osvětlení. Zavádění plynu je však velmi užitečné a následně přinese mnoha našim občanům velkou výhodu.

28. červen

- Večer v 18 hodin začala velká akce s použitím několika těžkých mechanismů – bagru, zvedáče, traktorů, kompresoru a svářecího agregátu – položení plynového potrubí s chráničkou v Zemanově ulici. Poměrně náročná akce skončila až ve 2 hodiny po půlnoci.

1. červenec

- Na programu bylo budování odbočky plynovodu – stále ještě středotlak – do ulice Anežky Malé.

3. červenec

- Je neděle, ale v Zahradní ulici se usilovně pracuje. Připravuje se rýha v chodníku pro položení tentokrát potrubí nízkého tlaku plynu s možností napojení odboček do domů. Však již mají občané zaveden plyn až do svých sklepů.

4. červenec

- V životě jsou i bolestné ztráty. Tohoto dne se zaměstnanci státního statku ve Smiřicích na nádvoří zámku naposledy rozloučili se zesnulým ředitelem Jiřím Šámalem. Byl to velmi dobrý člověk a obětavý pracovník. Čest jeho památce!

15. červenec

- II. etapa pokládání rozvodu středního tlaku plynu byla v podstatě dokončena. Práce osobně řídil předseda MěstNV Miloslav Koudelka. Díky jeho organizačnímu úsilí, díky úsilí pracovníků MěstNV, pracovníků plynárenských závodů a v neposlední řadě i zásluhou mnoha našich občanů se podařilo tuto etapu dokončit.
- Během prázdninových měsíců byla šindelová střecha kaple natírána na červeno. Střecha kaple tím nabyde barvy, na kterou jsme bývali zvyklí. Po dokončení prvního nátěru bude proveden druhý – konečný nátěr. Tím bude střecha hotova.
- Velká horka přiměla některého příčinlivce k přehrazení „plivátek“ a hlavně omladina toho využila ke koupání. Co by na to asi řekli hygienici – kdysi bylo toto „koupaliště“ z hygienických důvodů zrušeno?!
- Po dobu celého července byla až tropická vedra. Dosahovala kolem 35 stupňů. Večer 24. července se přihnál silný vítr, bouřka a déšť. Ve Smiřicích a v okolí vítr polámal několik stromů – vrby u náhona a u Labe, lípy v parku a v Holohlavech u hřbitova. V Rodově náporu větru neodolala vrba s kmenem o průměru 90 cm. Soukromníci nehlásili škody na svých budovách. Na několika veřejných budovách byly poškozeny střechy. Do rána byla přerušena dodávka elektřiny. V jiných částech kraje dosahoval vítr – vlastně již orkán – rychlosti až 150 km/hod. Nadělal mnoho škod.

25. červenec

- V tomto týdnu začali natěrači provádět obnovu nátěrů oken ve staré školní budově. Pořádnou údržbu by potřebovala i střecha školy. Opraváři hromosvodů odmítli na střechu lézt – plánuje se opatřit střechu školy hliníkovou krytinou získanou z bývalé šrotovny. Opravy okapů provedli pracovníci OSP na straně do ulice – kdy svou práci dokončí?
- Termín dokončení úprav zvláštní školy do září 1988 se nyní ukazuje jako nesplnitelný. Nový termín: 31. prosinec 1988. Na jaře stěhování. Začátek výuky 1. září 1989.

Září 1988

- Dospělí mají již většinou za sebou dovolenou (letos jen málo komu vypršela) a dětem školou povinným nastal také čas vážné práce. Do školního života se letos zapojí na naší základní škole i 83 nových prvňáčků – je to opět o 20 dětí více než v loňském roce.
- Za přítomnosti 5000 diváků, čestných hostů a 202 startujících se uskutečnil v Hradci Králové další ročník Běhu Nového Hradecka. Z naší školy se v kategorii starších žáků zúčastnil žák Halama Václava a umístil se na 5. místě. Gratulujeme.
- Zástupce Plynostavu Pardubice převzal páteční řád plynovodu.
- Nemoc králíků – králíčí mor se nebezpečně blíží ke Smiřicím. Případy tohoto onemocnění králíků se vyskytly ve Skalici.
- Drobná provozovna služeb při našem MěstNV zřejmě hospodaří dobře. Do konce srpna vykazuje zisk ve výši 100 000 Kčs.
- Budova bývalé šrotovny – mlýna byla již předána Okresnímu stavebnímu podniku ze Svitav ke zbourání – letos ji stihne za 1 000 000 Kčs začátek bourání. Statická zpráva i velké trhliny v čelní zdi říkají neúprosně, že bourání je nutné.
- Hudební skupina Taurus ztratila patronaci našeho Městského kulturního střediska. Důvodem k tomu bylo nevhodné vystupování na zábavě v Holohlavech.

- Byla vykoupěna i zahrada Brentnerových. Zde vznikne ulice, která bude stavěna v souvislosti s výstavbou Smiřice–střed.
- Bylo předáno staveniště pro budoucí výměníkovou stanici pro budovaný horkovod z Černožic. Bude budována tradičním způsobem z cihel, a ty budou získány z bouračky šrotovny.
- V minulých číslech jsme se ptali: Kdo z občanů bude používat plyn jako první? Nuže, mezi prvními jsou občané z konce ulice Na kršovce: Mengrovi, Voltrovi, Burešovi a Machovi. V době psaní této zprávy se chystají další. Stále není dost potřebných regulátorů AZL 6 a AZL 9.
- V sobotu 10. září byla brigáda v Jiráskově ulici před školou a brigádníci dláždili chodník po výkopu pro plyn.
- Čas neúprosně utíká a úkolů je tolik! Jak nás několik občanů upozornilo, snad proto na budově MěstNV zastavili čas a hodiny ukazují delší dobu 12,04 hodin. Nepomohlo by zavolat Pragotronu v Hradci Králové na číslo telefonu 23815 – snad by brzy přijeli na opravu?
- Bylo zakoupeno devět velkých ocelových kontejnerů, které budou rozmístěny ve Smiřicích a ve sloučených obcích. Peníze na jejich nákup byly získány od místních závodů – jejich jména budou na kontejnerech uvedena. Předpokládá se, že zmizí tzv. divoké skládky.

To vše ke dni 11. září 1988.

Potom že se ve Smiřicích nic neděje!!!

A pamatuj si, kuřáci mají přednost!

90 let - TJ SOKOL

(pokračování)

Po osvobození v roce 1945 byly ve Smiřicích téměř jednomyslně a samozřejmě uvítány snahy o spolupráci všech tělovýchovných organizací a sportovních svazů. Byl sestaven Národní tělovýchovný výbor s předsedou Petrem Zahálkou. 22. července 1945 byl uspořádán Den sjednocené tělovýchovy ve Smiřicích. Byl zahájen průvodem, v němž šli společně Sokol, Dělnická tělocvičná jednota, Federovaná DTJ, Junák, tenisté a členové kuželkářského kroužku Zálabáci. Společné vystoupení na stadiónu bylo zakončeno Zborovským závodem.

V roce 1947 začaly potíže s cvičební místností. Znárodněné kino promítalo filmy i během týdne a tím zabíralo sál cvičicím. Po dohodě s DTJ se cvičení Sokola muselo vrátit do školní tělocvičny. Znovu se objevily návrhy na výstavbu sokolovny. Brigádnicky se vyráběly škvárobetonové tvárnice, byl zhotoven návrh na výstavbu. Miliónový rozpočet však donutil hledat další řešení. Nakonec však ze stavby sešlo.

Rok 1948 přinesl podstatné politické změny. Ve stejné době došlo v tělovýchově ke sjednocení. I ve Smiřicích se 10. dubna začlenili do Sokola příslušníci Dělnické tělocvičné jednoty. Brzy nato – 7. května se připojili ještě tenisté, kuželkáři, turisté a stolní tenisté. Název nově vzniklé početné organizace zůstal zachován – Tělovýchovná jednota Sokol Smiřice. Spolu s pobočkami v Rodově a v Račicích měla tato organizace celkem 313 mužů, 208 žen, 16 dorostenců, 35 dorostenek, 20 žáků a 33 žákyň.

Další léta již patří prakticky dnešním generacím. Sjednocená tělovýchova se těší velkému zájmu a podpoře ze strany státu, KSČ, odborového hnutí i závodů. Dostává se všestranné materiální i morální podpory. Budují se nové tělocvičny, stadióny, koupaliště, zimní stadióny i jiná sportovní zařízení.

I ve Smiřicích dochází v roce 1950 k zahájení budování velkého stadiónu, původně plánovaného jako krajské sportovní středisko. Na místě bývalé louky zv. Na bělidle bylo přemístěno 9000 kubických metrů zeminy. Bylo odpracováno 8000 brigádnických hodin – jistě i někteří z vás ještě na tomto díle pomáhali. Již potřetí byl založen oddíl kopané, který převzal z větší části další výstavbu a údržbu – stavbu zděných kabin, běžecké dráhy a tribun.

V té době byla po celostátní reorganizaci zdejší tělovýchovná jednota přidělena Československým státním statkům a vznikla Tělovýchovná jednota Sokol ČSSS ve Smiřicích. V roce 1953 bylo této organizaci přiděleno označení Dobrovolná sportovní organizace Dynamo Smiřice.

Místo všesokolských sletů a olympiád DTJ byly zavedeny celostátní spartakiády. První se uskutečnila v Praze v roce 1955. Další se konají vždy po pěti letech – pouze v roce 1970 se nekonala. I zdejší sportovci se vždy zapojili do nácviu spartakiádních skladeb a organizovali okrskové spartakiády.

V místě byly pořádány sportovní akademie. Jednotlivé složky se zapojovaly se střídavými úspěchy do soutěží. V ZTV a v oddílu kopané se pěstovala lehká atletika, sportovní gymnastika, střelba ze vzduchovky, závodilo se na lyžích, plnily se disciplíny odznaku zdatnosti. Byly pořádány školní a místní soutěže a závody. Byly obesílány okresní přebory v Hradci Králové a bylo docilováno úspěchů. Mezi tělovýchovnou jednotou a místní školou byl velmi dobrý vztah hlavně zásluhou tehdejších tělocvikářů Ladislava Černého, Zdenky Polákové a Jana Vašíčka a díky tehdejšímu řediteli školy Jaroslavu Novotnému.

Na rok 1968 byly připraveny oslavy 70 let tělovýchovné jednoty ve Smiřicích. Ve Dvoraně byla uspořádána výstavka památek, praporů, fotografií dokumentujících bohatou činnost sportovců. Vše obětavě sehnal u členů Sokola Josef Sychrovský. Proběhla slavnostní schůze, na které byly předány diplomy a vyznamenání zasloužilým pracovníkům Sokola. Byl mezi nimi i osmdesátiletý bývalý ředitel školy Jan Černý.

V roce 1969 byl na výroční schůzi tělovýchovné jednoty jednomyslně odhlasován návrat k původnímu názvu Tělovýchovná jednota Sokol Smiřice. V roce 1971 získává TJ Smiřice 1. místo v soutěži o nejagilnější venkovskou tělovýchovnou jednotu s odměnou 1700,- Kčs na svou činnost.

Roku 1972 byl pozemek na malém stadiónu prodán Městskému národnímu výboru a bývalé šatny byly přebudovány do současné podoby na klubovnu Socialistického svazu mládeže – nyní

tato budova slouží našim pionýrům jako Městský dům pionýrů a mládeže. Tribuna na velkém stadionu byla zastřešena a byl tím získán zastřešený taneční parket.

Rok 1975 – 700 let Smiřic a Holohlav oslavili sportovci sportovními soutěžemi: SC Bobitz (NDR) – Smiřice, Bohemians Garda – Smiřice, turnaje v kuželnkách a tenise o cenu města Smiřic, okresní přebor Dukelského závodu branné zdatnosti společně se Svazarmem a SSM. Soutěží se celkem zúčastnilo 98 sportovců. Tělovýchovná jednota obdržela za svou činnost titul Vzorná jednota ČSTV.

V roce 1978 se opět buduje – na velkém stadionu vyrůstá stavba sociálního zařízení. Kuželkáři budují automatické stavění kuželek. Tenisté hledají místo pro třetí dvorec pro smiřickou mládež.

Odbor základní a rekreační tělesné výchovy cvičí pravidelně v průběhu školního roku. Cvičí v kategoriích mladšího a staršího žactva, mužů a žen. Zatím co v dřívějších dobách bylo cvičení zaměřeno na nářadí, dnes se muži zaměřují na míčové hry a ženy na cvičení s hudbou.

Odbor turistiky pořádá řadu výletů, zúčastňuje se turistických akcí a zápočtových cest. V soutěži o získání odznaku Turista ČSR obdrželi bronzové, stříbrné i zlaté odznaky. V oddíle jsou i nositelé mistrovské I.–III. výkonnostní třídy. Turisté se zúčastňují i celostátních akcí: Jizerská padesátka, Bílou stopou SNP, Běchovice, Putování za Rampušákem a dalších. Mimo pěší turistiku používají jízdní kola, lyže, lodě a motocykly. Brigádnickou činnost soustřeďují turisté do přírody – na značení a čištění turistických cest, výsadbu lesních stromů a pod.

Rokem 1987 se dostává místní tělovýchovná jednota do 90. roku své činnosti. I v tomto roce byla činnost jednotlivých oddílů bohatá:

Kuželkáři sehráli oddílový a okresní přebor. Zorganizovali mezipodnikový turnaj tříčlenných družstev. Jako novinku uspořádali 100 x 100 hodů nonstop aktivních i neregistrovaných hráčů a hráček. Koulení trvalo nepřetržitě 40 hodin a zahajoval ho jeden z nejstarších členů kuželkářského kroužku Zálabáků František Svatoň. Do mistrovské soutěže jsou přihlášena 2 družstva.

Tenisový oddíl uspořádal sérii turnajů mládeže ve 4 kategoriích za účasti 52 hráčů a hráček. V září tohoto roku uspořádal tradiční turnaj pamětníků za účasti patnácti hráčů v kategoriích 40–50 let a nad 50 let. Do okresních mistrovských soutěží oddíl přihlásil družstvo žáků a družstvo dospělých. Mimo běžnou údržbu kurtů pokračuje oddíl ve výstavbě potřebného třetího kurtu a v dokončovacích pracích na stavbě klubovní a hospodářské budovy.

Mimořádnou událostí sportovního dění ve Smiřicích v roce 1987 bylo to, že naše město bylo průjezdním městem Závodu míru a před Městským národním výborem byl cíl rychlostní premie. Řada členů TJ zajišťovala pořadatelskou službu pro zdárný průjezd cyklistů i doprovodných vozidel.

Podle posledního výkazu má zdejší TJ 380 členů – 153 muže, 78 žen, 23 dorostence, 84 žáky a 40 žákyň. Jsou rozděleni podle svých zálib v odboru ZRTV (základní a rekreační tělovýchova) a turistiky, ve sportovních oddílech kopané, kuželkářů a tenistů. Sportovci mají k dispozici velký a malý stadion, dva tenisové dvorce, dvě hřiště na odbíjenou a jedno na košíkovou u ZŠ a novou tělocvičnu ZŠ o rozměrech 30 x 15 m. Jedinou bolestí TJ je malý počet cvičitelů a trenérů. To je naše bolest, kterou neumí jednota sama vyřešit. Mohlo by to jít, kdyby nám pomohli občané. Uvažujte o tom – byl by to nejlepší dárek i vašim dětem i nejlepší oslava 90. narozenin TJ Sokol ve Smiřicích.

Co všechno se za těch 90 let změnilo! I u nás vyrostly nové miliónové hodnoty, lidem ku prospěchu a k dalšímu zlepšení života nás všech. Nesmíme však zapomínat na ty tisíce a tisíce hodin věnovaných tělovýchovnými cvičiteli, trenéry a funkcionáři zdarma, bez nároku na

odměnu, ve prospěch druhých – zvláště ve prospěch mládeže. Není možné vyjmenovat všechny tyto dobrovolné a obětavé pracovníky. Ale přece jen některá jména připomeneme: Jiří Lefnar – dlouholetý starosta TJ, divadelník a muzikant, Jan Černý – cvičitel, náčelník a předseda, manželé Jirsákovi – nadšení funkcionáři, J. Pacák – kronikář a jeho pokračovatel Petr Zahálka – zároveň dlouholetý vedoucí loutkové scény, cvičitelé bratři Sychrovští, E. Novák – cvičitel dorostu a průkopník nových forem v tělovýchově, Anča Černá-Zahálková a D. Bartošová-Jágrová – dlouholeté cvičitelky dorostenek a žen, František Svatoň – průkopník ve sportovní gymnastice mužských a ženských složek... Dalo by se uvést ještě mnoho jmen obětavých pracovníků, ať nám prominou, když tak nečiníme.

Na závěr zbývá popřát naší tělovýchovné jednotě mnoho zdaru v jejím prospěšném úsilí o vyplnění volného času dětí a mládeže a o zvýšení fyzické zdatnosti nás všech.

SPORTU ZDAR!

Podle zápisů v sokolské kronice a ze svých vzpomínek sestavil Ladislav Černý. Doplnil a dokončil

Zdeněk Runkas.

50^{LET} V KUŽELEK

Na přání autora seriálu o našich kuželkářích se ještě jednou vracíme k tomuto tématu:

V době vzniku kuželkářského sportu bylo zvykem dávat jednotlivým kroužkům někdy svérázné názvy. Smiřičtí kuželkáři – tak jak už bylo uvedeno – měli název Zálabáci. První svůj zápas uskutečněný 22. května 1938 si sjednali s hradeckými kuželkáři, kteří měli název Matláci. Sportovní styky byly navázány s kroužky, které měly názvy: Salátníci z Kuklen, Babráci z Hradce Králové, Slivoni z Hořic, Žabáci z Pardubic, Papíráci z Jaroměře, Podoláci z Hronova... Mezi těmito kroužky byli i Brňáci, Zálesáci, Petrof, Central, Drtiči, Oreb, Dědina...

Peníze na činnost se tehdy získávaly koulením o ceny. Pro zajímavost a pro představu: 2 kg salámu představovalo 24,– Kč, jedny hodiny 20,– Kč, krabice cigaret Vlasta 15,– Kč a např. 5 kg cukru bylo za 30,50 Kč. Stavěči při koulení se zaplatilo 20,– Kč a za zapůjčení kuželníku (patřival k hostinci a říkalo se mu hampejz) se zaplatilo 30,– Kč. Pro potřebu kroužku zůstávalo na činnost 80–100,– Kč.

Zdeněk Runkas

BRANNÁ ČINNOST V PODNIKU AGRODAT

Agrodat ve Smiřicích – odštěpný závod služeb pro výpočetní techniku v zemědělství Východočeského kraje – pokračuje i v tomto roce v úspěšném plnění svého hospodářského a finančního plánu. Plán výkonů plní na 111 procent.

V přípravě přechodu na nový hospodářský mechanismus usiluje ve spolupráci s ostatními zemědělskými závody kraje o další zkvalitnění služeb s rozšířením výpočetní techniky při řízení zemědělské výroby.

Zaměstnanci smiřického závodu vedle pracovních úkolů věnují trvalou pozornost i branně sportovní činnosti.

Z iniciativy útvaru civilní obrany a závodního výboru ROH byla 17. června 1988 připravena branná soutěž, která se setkala s živým ohlasem zaměstnanců. Soutěž zahájil ředitel závodu s. Václav Křeček na stadiónu tělovýchovné jednoty a ve sportovním areálu svazarmovské střelnice.

Celkem 93 závodníků s kontrolou 10 rozhodčích soutěžilo ve zručnosti řízení motorových vozidel, ve střelbě ze vzduchovky jednotlivců a tříčlenných družstev.

Řidiči amatéři i řidiči z povolání si ověřili techniku řízení osobních automobilů na cvičné dráze, ale i své znalosti z pravidel silničního provozu plněním zkušebního testu po projetí cvičné dráhy.

S nástrahami tratě se nejlépe vyrovnal a jízdu bez trestných bodů absolvoval technik závodu Emil Marek na Trabantu.

Střelby jednotlivců ze vzduchovky se zúčastnilo 36 zaměstnanců. Nejlepší střeleckou zdatnost prokázal a vyrovnanými výsledky se zapsal jako vítěz do soutěže mužů s. Vlastimil Toupalík a mezi ženami závodnice Monika Palánová.

Dvanáct tříčlenných družstev nastoupilo ke střelecké soutěži, v níž 1. místo patřilo zkušenému soutěžnímu kolektivu ve složení: Ladislav Fischer, Václav Halama a Vladimír Uher.

Na závěr zdařilé soutěže bylo provedeno vyhodnocení dosažených výsledků s předáním věcných cen vítězům.

Promyšlenou akcí se zvýšila zdatnost pracovníků a zájem o brannou tematiku. Organizátoři udělali krok dopředu a získané zkušenosti využijí v příštím roce k rozšíření soutěže o střediska v Havlíčkově Brodě a Jičíně.

Josef Liška, Agrodat Smiřice

informace pro vás

V minulém čísle Zpravodaje jsme otiskli správné vyluštění prvního soutěžního úkolu. Na několik ústních a na jeden písemný dotaz upřesníme význam pojmu palladium.

Pravopisně lze psát palladium a také paládium. Z historického hlediska představovalo paládium u starých Řeků posvátnou sošku ochranného božstva zaručujícího trvání města. Nejznámější byla soška bohyně Pallas Athény – Palladium – v Athénách. Podle báje tam byla přenesena z Tróje.

Knižně znamená paládium posvátný předmět uctíváný jako symbol ochrany, záštity někoho nebo něčeho. Známe je i paládium země české – starobylý obraz ve Staré Boleslavi.

Pro úplnost v chemii je paládium prvek stříbrolesklé barvy ze skupiny platinových kovů a byl objeven v roce 1803.

Nakladatelství Vyšehrad vydalo v roce 1987 knihu PhDr. Jana Sedláka: Jan Blažej Santini. Mimo jiné se v této knize píše i o smiřické zámecké kapli. Historii výstavby této barokní stavby se velmi podrobně věnoval i bývalý černožický kronikář Jaroslav Mach. Z obou pramenů vyplývají některé nové poznatky, s kterými své čtenáře v některém z příštích čísel seznámíme.

Do galerie slavných smiřických občanů lze právem zařazovat i MUDr. Otakara Jedličku (1845–1883). Narodil se v Hoříněvsi. Studoval v Praze. Živil se velmi špatně placenou literární prací. Proto teprve ve třiceti letech dokončil lékařská studia. V roce 1878 přesídlil do Smiřic. Zde vedle lidumilného lékařského povolání pokračoval i v literární činnosti.

MUDr. Otakar Jedlička se stal známým i tím, že v roce 1878 nazval ratibořické údolí u České Skalice Babiččiným údolím. Jak nám je všem známo, tento název se vžil a stal se obecným pojmem. Mimořádné hodnoty tohoto místa byly oceněny až později a Babiččino údolí se stává v roce 1952 státní přírodní rezervací.

Ve Smiřicích a Holohlavech jsou instalovány celkem čtyři telefonní automaty. Jsou to již automaty nového typu, u kterých je snadnější manipulace s mincí. Stačí, když minci položíme na určené místo a přístroj si ji odebere ihned, jakmile se volaný účastník ozve. V případě meziměstských hovorů se vkládají korunové mince do 10 sekund po odebrání mince předchozí – jinak se nám hovor přeruší. Přístroje také účinněji brání machinacím s cizími předměty nebo mincemi jiné hodnoty než 1 Kčs. Lze pozorovat, že telefonní automaty jsou našimi občany často používány. Je třeba ale sledovat – nebýt nevšimaví – zda se tyto přístroje nestávají terčem vandalizmu. Vždyť kdokoliv z nás by mohl potřebovat nutně zavolat lékaře!

I přes veškerou péči se vloudí do textu našich zpráv chyby, za které se omlouváme jak našim dopisovatelům, tak i našim čtenářům:

- V nadpisu článku z minulého čísla o jazykových kursech mělo být správně: Sprechen Sie deutsch? Do You speak English?
- Soudruh ředitel Jaroslav Novotný se správně narodil 17. května 1913.
- Předsedou MěstV Národní fronty je soudruh Vítězslav Javůrek.
- Nevěsta ze svatby 27. 1. 1988 se jmenovala Julie Fikarová.

Všem nám je velmi dobře známá provokativní otázka: Co bylo dříve – slepice nebo vejce? Položme si podobnou otázku: Co bylo dříve – Labe nebo Smiřice? Zde je odpověď jednoduchá a jednoznačná. Dříve a mnohem dříve bylo Labe a teprve v historické době vznikly na chráněném místě mezi jeho dvěma rameny Smiřice.

Oblast mezi Plesem směrem k Vlkovu, Čibuzi a ke Skalici na jedné straně a od Semonic k Holohlavům, ke smiřickému kopci, Zderazi a k Sendražicím na straně druhé byla od pradávna sníženou rovinou, která byla jistě v pravěku bažinou plnou houští a věkovitých stromů. Své vody si zde valilo i neukázněné Labe. Trvalo tisíce a tisíce let, než si Labe našlo pravidelnější – i když bohatě klikatý – tok.

Na snímku staré mapy je patrné, jak klikatý byl tok Labe v okolí Smiřic. Za dnešní Dvoranou se Labe rozdělovalo ještě před rokem 1934 na dvě ramena – jedno protékalo mezi mlýnem a Dvoranou a pokračovalo mezi kaplí a dnešním závodem Pektin, druhé rameno se za Dvoranou uhnulo směrem k dnešnímu malému stadiónu a pokračovalo skrz park. Obě labská ramena se spojila přibližně v prostoru za dnešní zahradou závodu Pektin a Labe pokračovalo klikatým tokem směrem ke Hradci Králové.

Močálovitá krajina dovolila osídlení zdejší krajiny pouze na vyvýšených místech. Potvrdily to archeologické nálezy v Semonicích, na kopci u Holohlav až ke Zderazi, u Skalice i nad Trotinou. Zbytky starých hrobů byly nalezeny i při stavbě trati ze Smiřic do Jaroměře. Nálezy z Černožic, Holohlav i ze Smiřic dokazují, že v této oblasti sídlili pravěcí zemědělci již v mladší době kamenné.

Většina z nás zná Labe v dnešní podobě. Zregulované a spoutané vysokými břehy, ovládané jezem a zapřáhnuté do služby ve vodní elektrárně. Jsou však mezi námi pamětníci, kteří pamatují Labe před regulací. Jedním z těchto pamětníků je i náš spoluobčan František Svatoň. Na pokračování uvedeme jeho vzpomínání na romantická zákoutí, která Labe v té době vytvářelo.

Toto vyprávění je zaměřeno na oblast dnešního malého stadiónu a ulice za ním. Měla název Na Šternberku – v lidovém podání (i dnes ještě používaný) Štemberk. Jez, o kterém se zde hovoří, byl přibližně v místech mezi malým stadionem a nově vznikající vývažovnou Státního statku Smiřice.

Přijměte toto povídání jako poetické vyznání rodilého a zaníceného Smiřičáka, kterému stále není lhostejný osud „jeho“ Labe:

Má milá řeko!

Mé nejmilovanější a nejkrásnější Labe!

Nejkrásnější vzpomínkou z mého mládí je štemberské Labe. Jemu patří mé vzpomínání.

Připlula jsi k nám klidná až na jez
a zde se předvedla v plné kráse – věz.
Nad splavem hladká, modrá bez chvění
a pod ním třpytivá pohádka k nevidění.
Po dopadu tvých kapének a par
vytvořila jsi duhu – obraz dětských jar.
Nad jezem modrá, dole bílá – bílá jako víla,
tak krásná jsi v našich dětských očích, vždy byla.

Od jezu jsi s velkou pěnou odplavala pod park, snad pro ochlazení, snad pro bohatý zpěv ptactva, snad pro doplnění hudbou. Měla jsi stálou a nám příjemnou melodii – ve dne i v noci – podle ní jsme poznali jak se ti daří.

U nás na Štemberku pod jezem jsi se točila do kruhu. Jako když se ti ještě z toho jezu točí hlava. My, děti, jsme byly rády, že nás hned neopouštíš. Co my jsme si tě užily! To ty ani nevíš, co zábavy bylo na písku a hlavně u tebe.

Potom jsi se vzpamatovala a hnala se od jezu pod park. Potom pod „berguli“ a potom jsi našla cestu zas dál do světa. Pod tou bergulí jsi nás nechala nachytat ryby, do košíku raky. My jsme ti poděkovali. A ty hurá do krásné české země, abys o kus dál také potěšila děti i dospělé a rozdávala jim svou úrodu.

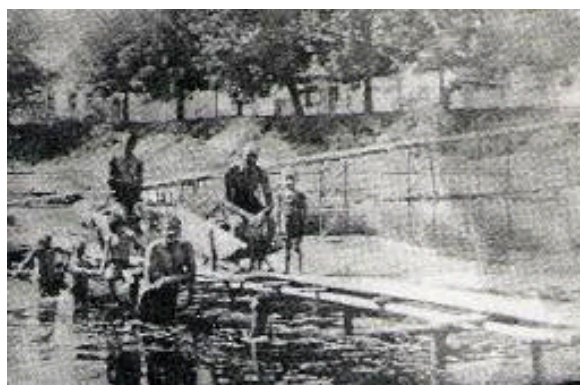
Já se však s tebou nemohu takto rozloučit. Chci o tobě a o sobě mluvit - mluvit pravdu. My jsme podle tvé melodie poznali, jakou máš náladu – jak ti je. Dokázala jsi být milá a příjemná. Když jsi přestala zpívat a začala hučet, bylo zle. Dokázala jsi být zlá a nebezpečná. To bývalo většinou na jaře. Byla jsi i strašná zlodějka. My jsme si na Štemberku prohlédli, co jsi při své cestě nakradla, protože u nás jsi musela do kruhu. Tam pak bylo vidět tvé zlé činy. Mnohokrát to bylo pro naše dětské oči až otřesné. Splav v tvých vodách zmizel. A ten hrozný hukot! To nebyl tvůj krásný zpěv a ty vlny! Jednou jsi cestou ukradla i strakatého psíka Míšu i s boudou. Připlaval též do tvého čarovného kruhu a staří Štemberáci ho háky vytáhli. Stal se pro nás – štemberské děti – miláčkem. Byl u Váchů a my – všechny štemberské děti – jsme ho chodily krmit. Měl štěstí, že jsi ho ve svých nemilosrdných vodách neutopila. Pro Štemberáky jsi často připlavila velké množství dřeva.

Opět jsi začala být rozumná a pomalu se uklidňovala. Zase jsi přešla do svých rozumných kolejí. Náhradou jsi přinesla na pole novou vrstvu úrodné hlíny a nám maso. Rozlila jsi se totiž i po lukách a vytvořila tam malé rybníčky plné ryb. To bylo pro nás, pro kluky vždy při chuti, eldorádo! Jej, my měli ryb! A jaké velké! Až jsme se jich jako děti bály. Ale měly jsme se dobře. Vše ti odpuštěno, naše dobrá řeko.

My, Štemberáci, jsme tě poznali už podle tvého zpěvu. Ale kdo tomuto zpěvu nerozuměl, zase na tě jako na zlou řeku doplatil. Pod splavem jsi tvořila vlny a nebezpečné víry, které byly schopny stáhnout člověka do velké hloubky až na dno. Mnoho mladých – většinou cizích – lidí na to doplatilo. Neznali záludnost naší řeky.

Jinak však řeka dávala štemberským dětem vše, co mohla: obživu, odvahu i sílu. Však to také bylo něco zdolat její nebezpečné vlny a víry! Podle toho se měřil srdnatý a bojovný Štemberák. Kdybyste viděli těch rekordů v její průzračné vodě! Z té největší hloubky přinést kámen nebo šestkrát obeplout ty její největší vlny! Nás – malé kluky – ta naše opravdu milovaná řeka vychovala k síle, odvaze a vytrvalosti. Nebylo lehké měřit sílu s naší řekou. Komu se to podařilo, byl vytrvalec a dobrý bojovník. Měl jsem mnoho takových kamarádů, kteří se mnou rostli.

Štemberský kruh pod jezem byl velký. V podvečer si jistě mnoho dětí představovalo toto podjezí jako moře. V pozadí byl krásný park a kaple – kulisa k našemu dětskému moři přímo okouzující. Nad tím vším v podvečer plný měsíc, po nábřeží sousedé na lavičkách. My, děti, jsme je rušily svým věčným štěbetáním.

Dva archivní záběry přibližně z místa, kde dnes stojí Městský dům pionýrů a mládeže:

Na levém snímku vidíme jez s mostem a v pozadí je vidět zámek s kaplí. Na pravém snímku je zachycena těžba písku pod jezem asi uprostřed dnešního malého stadiónu.

Splav zpívá, park též – ale podvečerně. Ptáci se chystají ke spánku. Zaštěkal štemberský Míša. Splav je ve svitu měsíce, pod ním se Labe točí do kruhu – překrásný večer! Ze splavu se šíří jedna záře, řítí se po vlnách. Tříští se na malé a nejmenší kapičky, je to pak největší barevnost – samá zlatá a stříbrná. A to krásné zabarvení v pěnách! To se nedá vypsát. Pohádkový večer!

Stmívá se, ale všechno je to čím dál krásnější. Maminky volají děti domů. Kolikrát nás volaly, ale štemberský Míša ještě štěká. To se nám teprve z té krásy nechtělo jít domů. Nakonec pro nás přišly, ale nehubovaly, asi se jim to též líbilo. Na tyto večery nikdy nezapomenu. Takových krásných večerů bylo v mém mládí mnoho a díky jim zůstaly mi krásné vzpomínky na mé zlaté mládí. Bylo krásné!

I příroda byla krásná. Ta čistá voda v našem milovaném Labi, toho ptactva v parku, které zpívalo do pozdních jarních večerů! Zvláště překrásně bylo u velkého zámeckého parku. Tam i slavíci zpívali a lidé je chodili poslouchat.

Milovaná řeko! Já, jako tvůj věrný kamarád, tě budu na tvé cestě krajem doprovázet. Co vše na své cestě uděláš? Byla jsi hodná i zlá. Zjara jsi strhávala břehy. Na jednom místě a byl z toho Výrů kout, také jsme se tam chodívali koupat. Strhla jsi druhý břeh a byl z toho Kolářský kout – znovu nebezpečný – znovu velké víry. Po chvíli klidu opět zlá vůle a byl z toho Fejglův kout. Velké stržené stráně – tam jsi měla velkou sílu! Bylo to v zátočině – opět hluboký a nebezpečný vír. Neplynula jsi dlouho klidně – v zápětí jsi vytvořila Čerovského opravdu veliký kout.

Ve své zlobě jsi odkrývala dno svého řečiště a prozradila jsi, co pod sebou ukrýváš. Ve všech těchto koutech se objevily hlavně staré letité duby. Našli se Smiřičáci, kteří tě, řeko, dobře znali a dali se do hrozně nebezpečné práce. Tyto velké – snad stoleté – duby z řečiště vytahovali.

Každý by tuto namáhavou práci nemohl dělat. Ale tohle byli opravdoví borci. My, děti, jsme je pozorovaly a obdivovaly. Vždyť museli pod vodu, pod hodně vody, než s něčím hnuli. Ale řeka bývala i často těmto obětavcům nápomocná. To když starou kládu podemlela. Potom s ní snadněji hnuli. Tuto práci dělávali dva bratři Karpíškové. Také italský legionář Isaides – kominík. Všichni úžasní chlapi. V našich dětských očích bohatýři Labe.

(Pokračování příště)

Ze svých vzpomínek na mládí napsal František Svatoň

A. P. Čechov:

U člověka by mělo být všechno krásné: tvář i oblek, duše i myšlenky.

Nikomu se nedá vzít čest, tu lze jedině ztratit.

**co dnes uspoříte
zítra jako když najdete**

DVOJNÁSOB TO PLATÍ O ZVÝHODNĚNÉM

**SPOŘENÍ
PRO STŘEDNÍ
GENERACI**

VE KTERÉM SI MŮŽETE ZA PĚT LET USPOŘÍ
AŽ 80 000 Kčs A DALŠÍCH 8 000 Kčs
ZÍSKAT NA ÚROKU A PRÉMII.

SPOŘENÍ JE URČENO ŽENÁM OD 45 DO
57 A MUŽŮM OD 50 DO 60 LET. SPOŘÍ SE
PRAVIDELNÉ MĚSÍČNÉ ČÁSTKY OD 100
DO 1000 Kčs.

PRÉMIE VE VÝŠI PĚTINÁSOBKU UKLÁDANÉ ČÁSTKY
ZVYŠUJE ÚROKOVÝ VÝNOS Z ÚSPOR NA 5,3%.

POBOČKA ČESKÉ STÁTNÍ SPOŘITELNY

vás informuje:

Již v těchto dnech si můžete založit vkladní knížku prémiového spoření pro střední generaci. Česká státní spořitelna zahajuje v tomto roce již 7. cyklus tohoto spoření pro občany středního věku.

V určeném věkovém rozmezí je možno spoření opakovat.

Podrobnější informace o prémiovém spoření pro střední generaci Vám podají ve všech pobočkách České státní spořitelny – tedy i v naší smiřické pobočce. Informace vám mohou poskytnout i důvěrníci spořitelny na závodech i jednotných zemědělských družstvech.

Přijďte si i vy založit vkladní knížku částkou Kčs 20,-- již dnes. Spoří se pravidelnými úločkami srážkou z platu ve výši 100,-- až 1000,-- Kčs. Úložku je možno během pětiletého období změnit. Ve výjimečných případech je možno složit vklad i na celý rok najednou.

ČESKÁ STÁTNÍ SPOŘITELNA

pobočka Smiřice

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí a přesná data sňatku a bydliště snoubenců.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Děti narozené od 1. května do 15. září 1988 s trvalým bydlištěm ve Smiřicích, v Holohlavech a v Rodově:

Semerák Jan
Káraszová Dagmar
Hošková Martina
Ryšavý Miroslav
Frelíh Petr
Marek Vratislav
Zemek Michal
Křeček Jiří
Kráčmarová Marie
Rajtar Patrik
Štěpánová Lucie
Kamenický Martin
Fritz Martin

Sňatky uzavřené v obřadní síni MěstNV ve Smiřicích v období květen–září 1988:

červen	Luděk Hojný Renáta Kleinová Miroslav Špaček Ilona Morávková Miroslav Osochovský Marie Rejzková Jaroslav Urban Lenka Nováková Petr Dimov Eliška Fišerová Miroslav Vrzal Renáta Prášilová Zdeněk Mařáček Jitka Čižmarová
--------	---

	Ing. Josef Osička Jindřiška Urbancová
	Ota Müller Jitka Nováková
	Rudolf Lenhart Alena Černá
červenec	Vladislav Hrudka Zdenka Jirešová
	Ladislav Koleno Eva Paradiová
	Marian Klemera Zlatica Milanová
	Pavel Lamla Iva Francová
	Jan Panák Markéta Zilvarová
	Petr Holohlavský Karla Šimečková
srpen	Zdeněk Hlaváček Pavčina Středová
	Tomáš Horváth Ivana Beňatinská
	Ing. Václav Bureš Jitka Kočová
září	Martin Jirousek Ladislava Kadlčíková
	Petr Tichý Ivona Černá
	Václav Kvirenc Zuzana Bendová
	Zdeněk Přibyl Věra Korešová
	Aleš Jasinek Teresa Danuta Hanusiak
	Jaroslav Havelka Olga Vaňková

Všem novomanželským dvojicím přejeme do společné cesty životem mnoho štěstí, zdraví a co nejvíce vzájemného porozumění.

V naší společenské kronice budeme uvádět i jména těch, kteří se v daném roce dožili významných životních jubileí. V dnešním čísle uvedeme jména těch, kteří je oslavili v době od 1. ledna do září 1988.

NAŠI JUBILANTI

80 let

Semrád Josef	Smiřice, kpt. Jaroše 371
Krejčová Božena	Smiřice, Labská 424
Kupková Anežka	Smiřice, Palackého 88
Vachková Josefa	Smiřice, gen. Govorova 575
Žídková Žofie	Holohlavy, Dlouhá 43
Pavlíková Anna	Smiřice, gen. Govorova 574
Klíž František	Smiřice, Jiráskova 418
Rubák Václav	Smiřice, Nývtova 190
Řenčová Helena	Smiřice, Hradecká 165
Hlavatá Marie	Smiřice, Komenského 75
Kloubcová Marie	Smiřice, Jiráskova 266
Balihar Josef	Rodov 82

85 let

Kadaníková Františka	Smiřice, Krátká 169
Najmanová Anna	Smiřice, Nová 195
Freiová Anežka	Smiřice, gen. Govorova 575
Řehák Václav	Holohlavy 45

90 let a více

90 let – Valášková Anna, Rodov 8
90 let – Dušek Václav, Smiřice, 9. května 407
91 let – Hamplová Anna, Smiřice, Jiráskova 274
98 let – Pištová Františka, Holohlavy 99

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme!

Odešli z našich řad v období od 1. května do 15. září:

Mannová Hilda	Holohlavy 80	nar. 1916	zemřeli: 29. 4. 1988
Zilvar Josef	Trotina 8	1911	4. 5. 1988
Němečková Zdeňka	Holohlavy 15	1903	10. 5. 1988
Štěpánová Anna	Smiřice 80	1904	12. 5. 1988
Tlustý Oldřich	Smiřice 532	1910	14. 5. 1988
Nitková Božena	Smiřice 266	1921	18. 5. 1988
Kodytek Josef	Smiřice 558	1954	7. 6. 1988
Křížková Berta	Smiřice 355	1910	1. 7. 1988
Marel Václav	Smiřice 570	1928	5. 8. 1988
Vitouš Josef	Smiřice 564	1923	6. 8. 1988
Martinek Václav	Holohlavy 15	1912	13. 8. 1988
Kraus Zdeněk	Smiřice 358	1932	24. 8. 1988

Čest jejich památce!

Poděkování

„Prázdný zůstal náš domov ve Smiřicích, jen ta cestička na hřbitov zůstala nám.“

Ing. Ivan Nitka s rodinou a jeho sestra Jaroslava Nitková děkují všem, kteří se přišli rozloučit a vzdát poslední poctu naší milé mamince a babičce a vaší spoluobčance, paní **Boženě Nitkové** v obřadní síni v Hradci Králové dne 26. května 1988.

Děkujeme za upřímné projevy soustrasti, za květinové dary a za vše, čím jste se snažili zmírnit náš bol.

Ředitelství základní školy přišel dopis, který také zařazujeme do Společenské kroniky:

Dne 21. dubna 1988 při pravidelném kanoistickém tréninku postihla mladšího dorostence Pavla Dvořáka náhlá nevolnost s mozkovou příhodou. Velice nebezpečnou situaci s možností utonutí Pavla Dvořáka bez zaváhání vyřešili dva žáci vaší školy – Pavel Dušátko a Petr Reich. Protože jmenovaní žáci projevili mimořádnou pohotovost a velkou dávku osobní statečnosti, zachránili svému sportovnímu kamarádovi život. Prosíme vás, abyste v závěru školního roku oběma chlapcům projevili uznání za jejich statečný čin.

Karel Těšitel, kanoistický oddíl TJ Sokol Černožice

5. července tohoto roku byl uveřejněn v Novém Hradecku rozhovor s oběma chlapci, ve kterém Petr Reich komentoval tuto záležitost slovy: „Je to přece samozřejmost...“

O jejich statečném činu se psalo i v Učitelenských novinách v rubrice „S hvězdičkou“.

I my rádi uveřejňujeme a ještě dodatečně děkujeme.

SLOVO REDAKCE

Po delší době se setkáváme nad stránkami Zpravodaje. Někteří čtenáři již projevovali zájem, kdy vyjde nové číslo. Zjišťujeme, že mnozí odběratelé po přečtení jednotlivá čísla uschovávají. Dík všem, kteří se k úpravě i obsahu časopisu vyjádřili pochvalně – je to povzbuzení i závazek do další práce. I přes postupné zvyšování počtu výtisků se stává, že se na některé zájemce o Zpravodaj již nedostane. Brzy již vstoupíme do nového ročníku 1989. Doporučujeme všem dalším zájemcům o pravidelný odběr, aby se ústně nebo písemně přihlásili na MěstNV u s. Trávníkové. Předplatné na celý rok se platí složenkou předem a činí na celý rok 15,- Kčs. Usmadněte nám lépe odhadnout počet výtisků. Znovu vyzýváme naše závody, společenské organizace i jednotlivce, aby nám pro obohacení obsahu zasílali zprávy i zprávičky o své činnosti.

Naše soutěž ve znalostech Smiřic, Holohlav, Rodova a jejich okolí pokračuje. Rádi jsme zaznamenali, že se svými znalostmi z historie Smiřic pochlubili i mladší čtenáři. Správné odpovědi: Odpověď č. 2: Šternberská osmicípá hvězda je na zámecké kapli (1 na vrcholku věže, 2 pod římsami, jedna nad vchodem, další je nad oltářem), na čelní stěně holohlavského kostela,

našli bychom ji na zámku i na sousoších v regionu Smiřic. Odpověď č. 3: Baron Liebig byl textilním továrníkem, který využil toho, že smiřické panství bylo na prodej. Jako podnikatel využil bohatství rozsáhlých lesů, plných dubů, které dal ve své parní pile rozřezat a dříví prodával. Dal postavit cukrovar, aby mohl zpracovávat cukrovou řepu ze zdejších úrodných polí. Postavil i sklepy pro uskladnění piva – známá lednice u nádraží. K odvozu všech těchto produktů využíval nově postavené železnice – proto dal postavit i budovu nádraží (o tom již bylo psáno). Nyní předkládáme další soutěžní otázku, která nám přišla z řad čtenářů: Otázka č. 4 – Víte, že ve Smiřicích byly „podzemní chodby“? Víte, kde byly a k čemu sloužily? Odpovědi opět pište na Městské kulturní středisko ve Smiřicích.

Připravujeme: Mlýny na Smiřicku

200 let školství ve Smiřicích

Kdo dal postavit smiřickou kapli?

Výstavba lednice u nádraží a restaurace Na lednici

Pokud byste i vy mohli přispět svými znalostmi, dokumenty i fotografiemi, zúčastněte se. Dokumenty i fotografie vám vrátíme!

Máte-li zájem o další náměty, napište také. Mohl by se nám někdo pochlubit i svým sběratelským koníčkem. Přivítáme každý příspěvek a každou pomoc.

Na závěr školní perličky:

- Narodila jsem se v nemocnici. Co mi bylo, nevím.
- Můj dědeček je vysokotlaký.
- Póry máme na kůži proto, abychom jimi dýchali, když si zacpeme nos.
- Malárie je velmi lehká nemoc, tu přenese i komár.

ZPRAVODAJ Smiřic, Holohlav a Rodova vydává Městský národní výbor ve Smiřicích.
Evidenční číslo 10/88.

Řídí redakční rada – odpovědný redaktor: Miroslav Volák.

Grafická úprava: Růžena Knapová, Milena Seidlová.

Vychází nepravidelně 4–5x ročně.

Příspěvky zasílejte na adresu Městské kulturní středisko, Smiřice.

Tiskne: AGRODAT, Nové Město nad Cidlinou – 905/88

Cena jednoho výtisku je 3,– Kčs. Uzávěrka 5. čísla roku 1988 je 15. listopadu.

Náklad: 530 výtisků.